

چقدر می‌توانی برای دوست داشتنی‌هایت

وقت بگذاری؟

درس‌ها و تکالیف مدرسه باعث شده است که وقت کمتری برای تمرین و مطالعه کتاب‌هایی که دوست دارم داشته باشم، اما همچنان از کوچک‌ترین فرصت‌ها برای انجام کارهای مورد علاقه‌ام استفاده می‌کنم.

گاهی فکر می‌کنم ای کاش می‌شد نیمی از زمان مدرسه به جای اینکه صرف درس‌هایی شود که کمتر به کارمان می‌آید به پرورش استعدادها و توانمندی‌ها و علایق خاص دانش‌آموزان اختصاص پیدا می‌کرد تا در آینده راحت‌تر بتوانند از دانش خود برای پیشبرد زندگی دل‌خواهشان استفاده کنند.

انجام این فعالیت‌ها چه

فایده‌ای برایت داشته است؟

این نوشتن‌های کوتاه و گاه‌به‌گاه کم‌کم کرده است که در درس‌هایم هم موفق باشم و هر سال جزو دانش‌آموزان برتر کلاس باشم و تقدیرنامه و جوایزی نیز دریافت کنم، اما می‌دانم که چیزهای زیادی باید یاد بگیرم و هنوز نیاز به تلاش بیشتری دارم تا به مرحله‌ای برسم که بتوانم نوشته‌هایم را منتشر کنم.

می‌دانم که برای یک نویسنده خوب بودن باید زیاد کتاب بخوانم و مطالعه داشته باشم، درباره همه‌ی اتفاقات اطرافم کنج‌کاو باشم و با مشاهده دقیق، ذهن و فکرم را فعال نگه دارم؛ درست مانند یک نقاش که باید مشاهده دقیق داشته باشد. با این حال، دو سال پیش در مسابقه داستان‌نویسی مدرسه شرکت کردم و داستانم در مدرسه اول و به آموزش و پرورش ارسال شد و توانستم لوح یادبودی دریافت کنم.

خانه جان! بهترین راه رسیدن به آرزوهایت را در چه می‌دانی؟

به خوبی می‌دانم که تحقیق و پژوهش برای پیشرفت هر دانشی لازم و واجب است و به همین دلیل از مقالات چاپ شده و دیدن مطالبی که مربوط به فعالیت‌هایم باشد استفاده می‌کنم تا به دانش خود اضافه کنم.

به دوستانم نیز می‌گویم که برای آرزوها و اهدافشان تلاش کنند زیرا باور دارم که هر کاری با تلاش امکان‌پذیر است. از همه کارهایی که انجام داده‌ام درس‌های زیادی گرفته‌ام و سعی کرده‌ام اشتباهاتم را کمتر کنم تا به اهدافم نزدیک‌تر شوم.

آرزوهای خیلی بزرگی برای آینده‌ام دارم، یکی از اهدافم این است که بتوانم کتاب‌هایی بنویسم که همه مردم دنیا آن‌ها را بخوانند.

از پدر و مادرم و مدیر مهربان و معلمان دل‌سوزم هم بسیار تشکر می‌کنم که مراد را این مسیر حمایت و راهنمایی می‌کنند.

